

ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆ: ಇದು ಹೇಗಿರಬೇಕು?

ಶೈಲಜಾ ಮೆನನ್

ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಆರು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ರಾಜು, ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕರು ತೋರಿಸಿದ ಆನೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಚಿತ್ರ ಯಾವುದು? ಶಿಕ್ಷಕರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಮಾತೃಭಾಷೆಯವನಾದ ರಾಜು, "ಆನೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಅವನ ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದರು.ಆದರೆ ಆನೆ ಎನ್ನುವ ಪದ ತಾವು ಬೋಧಿಸುತಿದ್ದ ಅಕ್ಷರದ ಸರಣಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ ಅದು ಸಲಗ ಎಂದು, ಯಾವ ಪದ ಹೇಳು? ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೇಳಿದರು.

ರಾಜು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೊದಲು ಮುಂದೆ ಮೂರು ಬೇರೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಅನಂತರ, ಮೊದಲು ತೋರಿಸಿದ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಪುನಃ ತೋರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕರು "ಸಲಗ" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

"ಏನಿದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಆನೆ," ಎಂದು ರಾಜು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

"ಹೌದು, ಸರಿ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ "ಸಲಗ" ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ನೆನಪಿದೆಯಾ? ಹೇಳು, ಸಲಗ."

ರಾಜು ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಅನಂತರ ಮೊದಲಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ತೋರಿಸಿದಾಗ ರಾಜು, ಆನೆ ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ.

ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂತಿಮ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ರಾಜು, "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಫೆಬ್ರವರಿ 2013 ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಯಾದ ಎಲ್‌ಆರ್‌ಐಎಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಥಾಣೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೊನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಸಂಶೋಧನೆ (ಎಲ್‌ಐಆರ್‌ಐಎಲ್) ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಅಭ್ಯಂತರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಮತ್ತು

ಕುತೂಹಲಕರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ವೃತ್ತಿನಿರತರು ಮತ್ತು ಪರಿಣಿತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನು ತಿಳಿದಿದೆ?

ಭಾರತೀಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜುವಿನಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಅವರು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಂಚಿತ ಹಿನ್ನಲೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುವ ಮೊದಲೇ ಮುದ್ರಿತ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದು, ಇವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇವರಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು

ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಮಾದರಿಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನೂಕೂಲಕರವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಇವರದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇವರ ಪದಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆಡುಮಾತಿನ ಕೌಶಲ್ಯ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲರಹಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಡು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪಠ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ 1ರಲ್ಲಿ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ನಿಯಮ 1: ಮನೆಯಿಂದ-ಶಾಲೆಗೆ ಯಶಸ್ವೀ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವುದು.

ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಿಂದ-ಶಾಲೆಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೇನು ಸುಲಭದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವಲ್ಲ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದಘಟ್ಟ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮೊದಲ ನಿಯಮವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಿಂದ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಯಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲರಹಿತ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ 1

ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ನಿಯಮಗಳು

ಮಗು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ?	**ಇಸಿಸಿಇ ನಿಯಮಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ:**
ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಶಾಲಾ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸುವುದು	• ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಶಾಲೆಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಮಗು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಬೋಧನಾಕ್ರಮದ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು. • ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು; ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ	• ಮೌಖಿಕ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ, ಪದಸಂಪತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. • ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಹೊಸದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಭಾಷಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಳಸುವುದು.
ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಚಿರಪರಿಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು	• ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು (ಸಾಮ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು) ಪರಿಚಯಿಸುವುದು. • ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. • ಧ್ವನಿ-ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಸಂಬಂಧ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಬಹು ಭಾಷೆಯ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಅವರ ಆಡು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಯ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ದಾಟಿ ಬರುವಂತೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಯು ಒಂದೇ ಆದರೂ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪದಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. (ಕನ್ನಡ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ರಾಜುವಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿರುವಂತೆ). ಪದವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಓದಿದಂತೆ ; ನಿಜವಾದ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಬಲೀಕರಣವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆಯಾ ಜನರ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಪದಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಬ್ರೆಜಿಲಿಯಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಪೌವಲೊ ಫ್ರೈಯೆರಿಯವರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. (ಫ್ರೆಯೆರಿ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್‌ಡಿಯೊ 1987).

ಈ ಲೇಖನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ, ಮಗು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೂ, ಕೊನೆಗೆ 'ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಈ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಹೇಳಿಕೆಯು ಹಿಂದೆಯೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸಂವಾದಗಳು ನಡೆದಿರುವ ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಇಂತಹಾ ಅನೇಕ ಸಂವಾದಗಳು ನಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಲೆ ಹಾಗು ಪಠ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಾನು ಪರಕೀಯನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವು, ಇದೇ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾದ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು, ಮಗುವಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಪದಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ಮತ್ತು ಔಪಚಾರಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ತನಗೆ 'ಗೊತ್ತು' ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಸ್ಥಿರತೆಯ ಕಡೆಗೆ ದೂಡುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರು ವರ್ಷದ ಮಗು ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಿಯಮ 2: ಆಡುಮಾತಿನ ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಿಕೆಯೂ ಸದೃಢವಾದ ಆಡುಮಾತಿನ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಆಡುಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಿತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಗುವು ಪದಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿಷಯಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಡು ಮಾತಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಯೋಜಿತ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ/ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಸಮಾನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡು ಭಾಷೆಯ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅನೇಕ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಇವು ಸುಧೀರ್ಘ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು, ಚರ್ಚೆಗಳು, ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು, ಪುಸ್ತಕ ವಾಚನ, ಮತ್ತು ಬರೆಯುವುದು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆಡು ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು "ಸಾಧನಗಳಲ್ಲೇ ಮಹಾ ಸಾಧನ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಉತ್ತಮ ಆಡುಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಳಸುವ, ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಮತ್ತು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಎಲ್‌ಐಆರ್‌ಐಎಲ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಡು ಮಾತಿನ ಭಾಷೆಯ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು (ಉ.ದಾ. ಯಾದಗಿರಿಯಲ್ಲಿ), ಅಥವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪೂರ್ವ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಳಸುವಂತೆ (ಉ.ದಾ. ಸೊನಾಲೆ) ಇತ್ತು. ನಾವು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುವುದು ಅಥವಾ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಎರಡೂ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಬೆಳಸುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು.

ನಿಯಮ 3: ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಲಿಪಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಅವಕಾಶಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ತರಗತಿಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ ಇದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಮಕ್ಕಳು ಲಿಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಾಷಾ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ – ಯಾದಗಿರಿಯಲ್ಲಿನ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯ 33% ಮತ್ತು ಸೊನಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು 28% ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯವರು ಎರಡಕ್ಷರದ ಸರಳ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಓದಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೇ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಸರಳ ಮತ್ತು ಪರಿಚಿತ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಪಠ್ಯದ ಒಂದು ತುಣುಕನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಹೀಗೇಕೆ?

ಈ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಜಟಿಲವಾಗಿವೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಾಗ ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೇ, ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಮೂರ್ತ ಸಂಕೇತಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾಪಿ ರೈಟಿಂಗ್ ಎಂದು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಲು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ಸಾಹ ಸದಾ ಕೆಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿನ 26 ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ವಿಫಲವಾಗಿರುವ ಅಮೆರಿಕಾದ ಒಳನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪೋಕೆಮಾನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಆಟದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಿಮ್ ಜೀ (2003) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಆಶ್‌ಟನ್–ವಾರ್ನರ್ (1963/1986) ನ್ಯೂಸಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಮಾವೋರಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದುವಿಕೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಧಾನದಿಂದ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಮುರಿದರು. ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಇವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪದಗಳೂ ನಿಷಿದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಯ, ಲಾಲಸೆ, ಹತಾಶೆಯ ಪದಗಳನ್ನೂ ಇವರ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕವಾದ 'ಟೀಚರ್'ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲಿತರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ (ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವರ್ಣಮಾಲೆ) ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ (ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗುಂಪು ಮಾಡಿ ಕಲಿಸುವ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ) ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅಂದರೆ ನಾವು ಯಾದಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಗಮನಿಸಿ ದಾಖಲಿಸಿರುವಂತೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ಎರಡನೆಯ ಹಂತವಾದ ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಅಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಸ್ವರ ಕೂಡಿಸಿದ ಅಕ್ಷರಗಳ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಕಲಿಯಲು ತೊಡಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯಂಜನ ಮತ್ತು ಸ್ವರ ಸೇರಿರದ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪದಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು?

ಆರು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಮುಖವೆನಿಸುವ ನಾನು, ಅಮ್ಮ, ಆಹಾರ, ಮನೆ, ಗೆಳೆಯರು, ಮರ, ಶಾಲೆ, ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿ, ತಂದೆ, ಹಸು, ನಾಯಿ ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಇವು ಕಾಗುಣಿತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಅಥವಾ ಜೋಡಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆನೆ ಎನ್ನುವ ಪದ ದೀರ್ಘವನ್ನು ಮತ್ತು ಎತ್ತ ವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಆ ಪದವನ್ನು ಹೇಳದೇ ಸಲಗ ಎನ್ನುವ ಪದದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಳಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲೇನೋ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾಗುಣಿತ ರಹಿತ ಪದಗಳು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದೇ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗದು. ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ಮೌಖಿಕ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ತತ್ವಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ಬರಹದ ಭಾಷೆಯ ನಡುವಿನ ಸಾಮ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಎಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು – ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಡುವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಔಪಚಾರಿಕತೆಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರೆಯುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. 1970ರಲ್ಲಿ ಮೇರಿ ಕ್ಲೇ, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಬೇಕು ಮುದ್ರಣವು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂದೇಶ ಏನು (ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು

ನೋಡುವುದೇ ಜಾಸ್ತಿ) ಎಂದು "ಮುದ್ರಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ"ಯನ್ನು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಲಿಪಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಭಾಷೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಒಟ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿ ಅದೇ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಾರದು. ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 73-81ರಷ್ಟು ಕೆಳ ಕ್ರಮಾಂಕದ ಡಿಕೋಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕಾಪಿ ರೈಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನಿರ್ಣಯ

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಶಾಲಾ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕೆಲವೊಂದು ಬೋಧನಾ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತತ್ವಗಳು ನಿದರ್ಶನಾತ್ಮಕವೇ ಹೊರತು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ಉತ್ತಮ ಬೋಧನೆಗೆ ಇದೇ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗಎಂದೇನಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಒಳನೋಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ, ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದೇ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಜೀವ ಜೀವಾಳ.

References

1. Ashton-Warner, S. (1963/1986). Teacher. NT: Simon and Schuster.
2. Clay, M. M. (2000). Concepts about print: What have children learned about the way we print language? Birkenhead, Auckland, New
3. Zealand: Heinemann.
4. Friere, P. &Macdeo, D. (1987). Literacy: Reading the Word and Reading the World. Santa Barbara, CA: Praeger.
5. Gee, J. P. (2003). What video games have to teach us about learning and literacy.NewYork: Macmillan.
6. Heath, S. B. (1982). What no bedtime story means: Narrative skills at home and school. Language in Society, 11, 49-76.
7. Purcell-Gates, V. (1997).Other People's Words: The Cycle of Low Literacy.NY: Harvard University Press.

ಶೈಲಜಾ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಭಾಷೆ, ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಚಿಗನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಿಕಾಸ ಹಾಗು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಬರೋಡಾದ ಎಂಎಸ್‌ಯು ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶೈಲಜಾರವರು ಯುಎಸ್ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಭಾಷೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪ್ರಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಒಲವಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಅನೇಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲಂಬಾಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೂರ್ವ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು shailaja.menon@apu.edu.in ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.